

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 23 en artikel 32, lid 1, van richtlijn 2009/73/EG ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat de lidstaten verplicht zijn een wettelijke regeling vast te stellen volgens welke eindafnemers kunnen kiezen op welk systeem — een transmissie- of een distributiesysteem — zij zich willen aansluiten en de systeembeheerder verplicht is hen toegang tot het desbetreffende systeem te verlenen?
- 2) Moet artikel 23 van richtlijn 2009/73/EG aldus worden uitgelegd dat de lidstaten verplicht zijn een wettelijke regeling vast te stellen volgens welke uitsluitend niet-huishoudelijke afnemers (d.w.z. industriële afnemers) zich kunnen aansluiten op het aardgastransmissiesysteem?
- 3) Moet artikel 23 van richtlijn 2009/73/EG, inzonderheid het begrip “nieuwe industriële afnemer”, aldus worden uitgelegd dat de lidstaten verplicht zijn een wettelijke regeling vast te stellen volgens welke uitsluitend niet-huishoudelijke afnemers (d.w.z. industriële afnemers) die niet eerst zijn aangesloten op het distributiesysteem zich kunnen aansluiten op het aardgastransmissiesysteem?
- 4) Moeten artikel 2, punt 3, en artikel 23 van richtlijn 2009/73/EG aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een wettelijke regeling van een lidstaat volgens welke de transmissie van aardgas het rechtstreekse transport van aardgas naar het systeem voor de levering van aardgas aan de eindafnemer omvat?

⁽¹⁾ Richtlijn 2009/73/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot intrekking van richtlijn 2003/55/EG (PB 2009, L 211, blz. 94).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend de Conseil d'État (Frankrijk) op 6 juli 2020 — Icade
Promotion Logement SAS / Ministère de l'Action et des Comptes publics**

(Zaak C-299/20)

(2020/C 297/47)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Icade Promotion Logement SAS

Verwerende partij: Ministère de l'Action et des Comptes publics

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 392 van richtlijn [2006/112] ⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat de winstmargebelasting uitsluitend kan worden toegepast op leveringen van onroerend goed waarvan de verwerving aan de btw onderworpen is geweest, zonder dat de doorverkopende belastingplichtige die belasting kon aftrekken? Of laat dit artikel toe dat de winstmargebelasting wordt geheven over leveringen van onroerend goed waarover bij de verwerving geen btw verschuldigd was, omdat die verwerving buiten het toepassingsgebied ervan viel of omdat die verwerving daarvan was vrijgesteld?
- 2) Moet artikel 392 van richtlijn [2006/112] aldus worden uitgelegd dat het de toepassing van de winstmargeregeling op leveringen van bouwterreinen in de volgende twee gevallen uitsluit:

— wanneer deze onbebouwd verworven gronden tussen het tijdstip van verwerving en de doorverkoop ervan door de belastingplichtige, bouwterrein zijn geworden;

- wanneer de belastingplichtige tussen het tijdstip van verwerving en de doorverkoop ervan de kenmerken van de grond heeft gewijzigd, zoals door opsplitsing ervan in kavels of de uitvoering van werken om aansluiting op verschillende voorzieningen mogelijk te maken (wegen, drinkwater, elektriciteit, gas, riool, telecommunicatie)?

(¹) Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1).

Beroep ingesteld op 22 juli 2020 — Europese Commissie / Republiek Oostenrijk

(Zaak C-328/20)

(2020/C 297/48)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Martin en B.-R. Killmann, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Oostenrijk

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Oostenrijk, door een aanpassingsmechanisme in te voeren voor de gezinsbijslag en het bedrag van de kinderaftrek voor werknemers wier kinderen permanent in een andere lidstaat verblijven, de krachtens de artikelen 7 en 67 van verordening (EG) nr. 883/2004 (¹) en artikel 4 van verordening (EG) nr. 883/2004 en artikel 7, lid 2, van verordening (EU) nr. 492/2011 (²) op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- vaststellen dat de Republiek Oostenrijk bovendien de krachtens artikel 7, lid 2, van verordening nr. 492/2011 op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen door een aanpassingsmechanisme in te voeren voor de gezinsbonus plus, de eenverdienersaftrek, de alleenstaandeouderaftrek en de onderhoudsaftrek van migrerende werknemers wier kinderen permanent in een andere lidstaat verblijven,;
- de Republiek Oostenrijk verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Oostenrijk kent aan personen die in Oostenrijk werken, voor hun kinderen, in de vorm van eenmalige, forfaitaire bedragen, de gezinsuitkering en het sociale voordeel van de gezinsbijslag en de kinderaftrek toe, alsmede het belastingvoordeel van de gezinsbijslag plus, de eenverdienersaftrek, de eenouderaftrek en de alimentatieaftrek. Sinds 1 januari 2019 bepaalt de Oostenrijkse regelgeving dat deze staatsuitkeringen moeten worden aangepast aan het algemene prijsniveau van de lidstaat waar het kind permanent verblijft.

Eerste middel:

De Commissie stelt dat de gezinsbijslag en het kinderaftrekbedrag gezinsuitkeringen zijn, in de zin van verordening nr. 883/2004 en dat de artikelen 7 en 67 van deze verordening zich ertegen verzetten dat een lidstaat de toekenning of het bedrag van de gezinsuitkeringen afhankelijk stelt van de voorwaarde dat de gezinsleden van de werknemer verblijven in de lidstaat die deze uitkeringen verstrekt. Door de invoering van de aanpassing stelt Oostenrijk de behandeling van gezinsuitkeringen voor kinderen echter juist afhankelijk van de vraag in welke lidstaat de kinderen verblijven. Oostenrijk schendt daarmee de artikelen 7 en 67 van verordening nr. 883/2004.

Tweede middel:

Voorts stelt de Commissie dat de door Oostenrijk ingevoerde aanpassing rechthebbenden wier kinderen in lidstaten met een hoger prijsniveau wonen, in een betere positie plaatst dan personen wier kinderen in Oostenrijk wonen, terwijl personen met kinderen in lidstaten met een laag prijsniveau, ongunstiger worden behandeld. Bij de invoering van de aanpassing is Oostenrijk er echter van uitgegaan dat dit een besparing zou opleveren op de nationale begroting, wat alleen maar kan betekenen dat het aantal ontvangers van dergelijke uitkeringen en voordelen wier kinderen in lidstaten wonen waar het prijsniveau lager is dan in Oostenrijk, groter is.